

31991L0271

30.5.1991

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

L 135/40

SMĚRNICE RADY
ze dne 21. května 1991
o čištění městských odpadních vod
(91/271/EHS)

RADA EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství, a zejména na článek 130s této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽²⁾,

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ⁽³⁾,

vzhledem k tomu, že usnesení Rady ze dne 28. června 1988 o ochraně Severního moře a dalších vod Společenství ⁽⁴⁾ vyzvalo Komisi, aby na úrovni Společenství předložila návrhy opatření potřebných k čištění městských odpadních vod;

vzhledem k tomu, že znečištění nedostatečně vyčištěnými odpadními vodami v jednom členském státě často ovlivňuje vody jiných členských států; že v souladu s článkem 130r jsou nezbytná opatření na úrovni Společenství;

vzhledem k tomu, že pro ochranu životního prostředí před nepříznivými účinky způsobenými vypouštěním nedostatečně vyčištěných městských odpadních vod je všeobecně zapotřebí sekundární čištění městských odpadních vod;

vzhledem k tomu, že v citlivých oblastech je nutno vyžadovat přísnější stupeň čištění; že v některých méně citlivých oblastech lze za postačující považovat primární čištění;

vzhledem k tomu, že vypouštění průmyslových odpadních vod do stokových soustav, jakož i vypouštění odpadních vod a zneškodňování kalů z čistíren městských odpadních vod by měla podléhat obecným pravidlům či předpisům nebo zvláštním povolením;

vzhledem k tomu, že vypouštění biologicky odbouratelných průmyslových odpadních vod z některých průmyslových odvětví, které před vypuštěním do recipientu neprocházejí čistírnami městských odpadních vod, by měla podléhat příslušným požadavkům;

vzhledem k tomu, že by měla být podporována recyklace kalů vznikajících při čištění odpadních vod; že by mělo být postupně zamezováno vypouštění kalů do povrchových vod;

vzhledem k tomu, že je nezbytné sledovat čistírny odpadních vod, recipienty a zneškodňování kalů tak, aby byla zajištěna ochrana životního prostředí před nepříznivými účinky vypouštění odpadních vod;

vzhledem k tomu, že je důležité zajistit, aby informace o zneškodňování odpadních vod a kalů byly dostupné veřejnosti v podobě pravidelných zpráv;

vzhledem k tomu, že by členské státy měly vytvořit státní programy provádění této směrnice a předložit je Komisi;

vzhledem k tomu, že by měl být zřízen výbor pomáhající Komisi při provádění této směrnice a při jejím přizpůsobování technickému pokroku,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Tato směrnice se týká odvádění, čištění a vypouštění městských odpadních vod a čištění a vypouštění odpadních vod z určitých průmyslových odvětví.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 1, 4.1.1990, s. 20 a

Úř. věst. C 287, 15.11.1990, s. 11.

⁽²⁾ Úř. věst. C 260, 15.10.1990, s. 185.

⁽³⁾ Úř. věst. C 168, 10.7.1990, s. 36.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 209, 9.8.1988, s. 3.

Cílem této směrnice je ochrana životního prostředí před nepříznivými účinky vypouštění výše uvedených odpadních vod.

Článek 2

Pro účely této směrnice se rozumí:

1. „městskými odpadními vodami“ splašky nebo směs splašků, průmyslových odpadních vod nebo dešťových vod;
2. „splašky“ odpadní vody ze sídel a služeb, které vznikají převážně jako produkt lidského metabolismu a činností v domácnosti;
3. „průmyslovými odpadními vodami“ jakékoli odpadní vody vypouštěné z objektů používaných pro jakoukoli obchodní nebo průmyslovou činnost, které jsou jiné povahy než splašky a dešťové vody;
4. „aglomerací“ oblast, v níž jsou obyvatelé a popřípadě i hospodářské činnosti natolik soustředěny, že městské odpadní vody jsou shromažďovány a odváděny do městské čistírny odpadních vod nebo do společného místa vypouštění;
5. „stokovou soustavou“ kanalizační systém shromažďující a odvádějící městské odpadní vody;
6. „1 PE (populačním ekvivalentem)“ zatížení vyjádřené jako produkce organického biologicky odbouratelného znečištění, která odpovídá pětidenní biochemické spotřebě kyslíku (BSK_5) 60 g O_2 /den;
7. „primárním čištěním“ čištění městských odpadních vod fyzikálním nebo chemickým postupem, včetně usazování nerozpuštěných látek nebo i jiného postupu, při kterém se před vypuštěním vstupujících odpadních vod snižuje jejich BSK_5 nejméně o 20 % a obsah nerozpuštěných látek nejméně o 50 %;
8. „sekundárním čištěním“ čištění městských odpadních vod postupem obvykle zahrnujícím biologické čištění s dosazováním nebo jiný postup, který vyhovuje požadavkům uvedeným v tabulce 1 přílohy I;
9. „přiměřeným čištěním“ čištění městských odpadních vod jakýmkoli postupem nebo způsobem zneškodňování, který zajistí, že po jejich vypuštění vyhoví recipient jakostním cílům a příslušným ustanovením této směrnice nebo jiných směrnic Společenství;
10. „kalem“ zbytkový kal z čistíren městských odpadních vod, a to jak zpracovaný, tak i nezpracovaný;
11. „eutrofizací“ obohacování vod živinami, zejména dusíkatými látkami nebo fosforem, které způsobuje urychlený růst řas a vyšších rostlin, a tím nežádoucí porušení rovnováhy mezi organismy přítomnými ve vodách a jakostí těchto vod;

12. „ústím“ přechodová oblast ve vyústění řeky mezi sladkými a pobřežními vodami. Pro účely této směrnice jako součást programu jejího provádění podle ustanovení čl. 17 odst. 1 a 2 vymezí členské státy vnější (mořské) hranice ústí;

13. „pobřežními vodami“ vody nacházející se vně hranice odlivu nebo vnější hranice ústí.

Článek 3

1. Členské státy zajistí, aby byly všechny aglomerace vybaveny stokovými soustavami městských odpadních vod, a to nejpozději do:

— 31. prosince 2000 u aglomerací s populačním ekvivalentem vyšším než 15 000 PE,

— 31. prosince 2005 u aglomerací s populačním ekvivalentem v rozmezí 2 000 až 15 000 PE.

Členské státy zajistí, aby aglomerace s populačním ekvivalentem vyšším než 10 000 PE, jejichž městské odpadní vody jsou vypouštěny do recipientů považovaných podle článku 5 za „citlivé oblasti“, byly vybaveny stokovými soustavami nejpozději do 31. prosince 1998.

Pokud není vybudování stokové soustavy vhodné buď proto, že by nepřineslo životnímu prostředí žádný užitek, nebo proto, že by si vyžádalo příliš vysoké finanční náklady, použijí se individuální nebo jiné vyhovující systémy, které zajistí stejnou úroveň ochrany životního prostředí.

2. Stokové soustavy podle odstavce 1 musí vyhovovat požadavkům přílohy I A. Tyto požadavky mohou být změněny v souladu s postupem stanoveným v článku 18.

Článek 4

1. Členské státy zajistí, aby městské odpadní vody odváděné stokovými soustavami byly před vypuštěním podrobeny sekundárnímu čištění nebo jinému rovnocennému čištění, a to nejpozději do:

— 31. prosince 2000 u všech vypouštění z aglomerací s populačním ekvivalentem vyšším než 15 000 PE,

— 31. prosince 2005 u všech vypouštění z aglomerací s populačním ekvivalentem v rozmezí 10 000 až 15 000 PE,

— 31. prosince 2005 u všech vypouštění do sladkých vod a do ústí řek z aglomerací s populačním ekvivalentem v rozmezí 2 000 až 10 000 PE.

2. Městské odpadní vody vypouštěné do vod ve vysokohorských regionech (o nadmořské výšce větší než 1 500 m), kde je vzhledem k nízkým teplotám používání účinného biologického čištění obtížné, mohou být čištěny podle mírnějších požadavků, než jaké jsou popsány v odstavci 1, pokud se podrobnými studiemi prokáže, že vypouštění nepříznivě neovlivní životní prostředí.

3. Vypouštění z čistíren městských odpadních vod podle odstavců 1 a 2 musí vyhovovat požadavkům uvedeným v příloze I B. Tyto požadavky mohou být změněny v souladu s postupem stanoveným v článku 18.

4. Zatížení vyjádřené v PE se vypočte z maximálního průměrného týdenního zatížení na vstupu do čistírny odpadních vod během roku s vyloučením neobvyklých situací, jako jsou například situace vyvolané silnými dešti.

Článek 5

1. Pro účely odstavce 2 vymezí členské státy do 31. prosince 1993 citlivé oblasti podle kritérií uvedených v příloze II.

2. Členské státy zajistí, aby městské odpadní vody odváděné stokovými soustavami byly před vypuštěním do citlivých oblastí čištěny podle přísnějších požadavků, než jaké jsou popsány v článku 4, a to nejpozději do 31. prosince 1998 u všech vypouštění z aglomerací s populačním ekvivalentem vyšším než 10 000 PE.

3. Vypouštění z čistíren městských odpadních vod popsáných v článku 2 musí vyhovovat příslušným požadavkům přílohy I B. Tyto požadavky mohou být změněny v souladu s postupem stanoveným v článku 18.

4. Požadavky na jednotlivé čistírny uvedené v odstavcích 2 a 3 nemusejí být uplatněny v citlivých oblastech, kde lze prokázat, že minimální snížení veškerého zatížení vstupujícího do všech čistíren městských odpadních vod v příslušné oblasti dosahuje nejméně 75 % u celkového fosforu a nejméně 75 % u celkového dusíku.

5. Vypouštění z čistíren městských odpadních vod, které se nacházejí v příslušných povodích nad citlivými oblastmi a přispívající ke znečištění těchto oblastí, podléhá ustanovením odstavců 2, 3 a 4.

V případech, kde výše uvedená povodí leží zcela nebo částečně na území jiného členského státu, se použije článek 9.

6. Členské státy zajistí, aby vymezení citlivých oblastí bylo prověřováno v intervalech ne delších než čtyři roky.

7. Členské státy zajistí, aby oblasti označené po prověření podle odstavce 6 jako citlivé oblasti splňovaly výše uvedené požadavky do sedmi let.

8. Členský stát nemusí pro účely této směrnice vymezit citlivé oblasti, pokud provádí požadavky na čištění stanovené v odstavcích 2, 3 a 4 na celém území svého státu.

Článek 6

1. Členské státy mohou pro účely odstavce 2 vymezit do 31. prosince 1993 méně citlivé oblasti podle kritérií uvedených v příloze II.

2. Městské odpadní vody vypouštěné z aglomerací s populačním ekvivalentem v rozmezí 10 000 až 150 000 PE do pobřežních vod a z aglomerací s populačním ekvivalentem v rozmezí 2 000 až 10 000 PE do ústí řek, které se nacházejí v oblastech popsáných v odstavci 1, mohou být čištěny podle mírnějších požadavků, než jaké jsou předepsány v článku 4 za předpokladu, že:

- vypouštění jsou podle čl. 2 odst. 7 v souladu s kontrolními postupy stanovenými v příloze I D podrobena přinejmenším primárnímu čištění,
- zevrubné studie prokázaly, že tato vypouštění neovlivní nepříznivě životní prostředí.

Členské státy poskytnou Komisi veškeré podstatné informace o výše uvedených studiích.

3. Jestliže Komise usoudí, že podmínky stanovené v odstavci 2 nejsou splněny, předloží Radě vhodný návrh.

4. Členské státy zajistí, aby bylo vymezení méně citlivých oblastí prověřováno v intervalech ne delších než čtyři roky.

5. Členské státy zajistí, aby oblasti, které po prověření již nejsou označeny jako méně citlivé oblasti, splňovaly do sedmi let příslušné požadavky článků 4 a 5.

Článek 7

Do 31. prosince 2005 členské státy zajistí, aby městské odpadní vody odváděné stokovými soustavami byly před vypuštěním čištěny způsobem vymezeným v čl. 2 odst. 9, a to při:

- vypouštění do sladkých vod a do ústí řek z aglomerací s populačním ekvivalentem nižším než 2 000 PE,
- vypouštění do pobřežních vod z aglomerací s populačním ekvivalentem nižším než 10 000 PE.

Článek 8

1. Ve výjimečných případech způsobených technickými problémy a pro zeměpisně vymezené skupiny obyvatel mohou členské státy předložit Komisi zvláštní žádost o prodloužení lhůty k dosažení souladu s článkem 4.

2. V této žádosti, jejíž podklady musí být náležitě zdůvodněny, se uvedou zjištěné technické problémy a žádost musí obsahovat návrh akčního programu s přiměřeným harmonogramem, který má být přijat pro uskutečnění cílů této směrnice. Tento harmonogram musí být zahrnut do programu provádění podle článku 17.

3. Přijaty mohou být pouze technické důvody a prodloužená lhůta podle odstavce 1 nesmí přesáhnout 31. prosinec 2005.

4. Komise tuto žádost přezkoumá a přijme odpovídající opatření v souladu s postupem stanoveným v článku 18.

5. Ve výjimečných případech, kdy lze prokázat, že vyšší stupeň čištění nebude pro životní prostředí přínosem, mohou být odpadní vody vypouštěné do méně citlivých oblastí z aglomerací s populačním ekvivalentem vyšším než 150 000 PE čištěny podle článku 6 jako odpadní vody z aglomerací s populačním ekvivalentem v rozmezí 10 000 až 150 000 PE.

V těchto případech předloží členské státy předem Komisi odpovídající dokumentaci. Komise případ přezkoumá a přijme příslušná opatření v souladu s postupem stanoveným v článku 18.

Článek 9

Pokud jsou vody v oblasti působnosti členského státu nepříznivě ovlivňovány vypouštěním městských odpadních vod z jiného členského státu, může členský stát, jehož vody jsou ovlivňovány, oznámit odpovídající skutečnosti příslušnému členskému státu a Komisi.

Dotyčné členské státy, v případě potřeby spolu s Komisí, zajistí harmonickou součinnost nezbytnou pro vymezení předmětných vypouštěních a pro opatření, která je třeba učinit u zdroje vypouštění za účelem ochrany ovlivňovaných vod tak, aby byl zajištěn soulad s touto směrnicí.

Článek 10

Členské státy zajistí, aby byly čistírny městských odpadních vod, stavěné způsobem vyhovujícím požadavkům článků 4, 5, 6 a 7, projektovány, budovány, provozovány a udržovány tak, aby byla zaručena jejich dostatečná účinnost za všech běžných místních klimatických podmínek. Při projektování čistíren se vezmou v úvahu sezonní rozdíly zatížení.

Článek 11

1. Členské státy zajistí, aby nejpozději do 31. prosince 1993 podléhalo každé vypouštění průmyslových odpadních vod do stokových soustav a čistíren městských odpadních vod předem vydaným předpisům nebo zvláštním povolením předem uděleným příslušným orgánem nebo jiným vhodným subjektem.

2. Předpisy nebo zvláštní povolení musí vyhovovat požadavkům přílohy I C. Tyto požadavky mohou být změněny v souladu s postupem stanoveným v článku 18.

3. Předpisy a zvláštní povolení se v pravidelných intervalech prověří a v případě nutnosti upraví.

Článek 12

1. Kdykoli je to vhodné, měly by být vyčištěné odpadní vody znovu použity. Způsoby zneškodňování musí minimalizovat nepříznivé účinky na životní prostředí.

2. Příslušné orgány nebo jiné vhodné subjekty zajistí, aby zneškodňování odpadních vod z čistíren městských odpadních vod podléhalo předem vydaným předpisům nebo předem uděleným zvláštním povolením.

3. Předem vydané předpisy nebo předem udělená zvláštní povolení k vypouštění z čistíren městských odpadních vod podle odstavce 2, v případě vypouštění do sladkých vod a ústí řek u aglomerací s populačním ekvivalentem v rozmezí 2 000 až 10 000 PE a ve všech případech vypouštění u aglomerací s populačním ekvivalentem 10 000 PE nebo vyšším, obsahují podmínky, které musí vyhovovat požadavkům uvedeným v příloze I B. Tyto požadavky mohou být změněny v souladu s postupem stanoveným v článku 18.

4. Předpisy a povolení musí být prověřovány a je-li to nutné, v pravidelných intervalech upravovány.

Článek 13

1. Členské státy zajistí, aby do 31. prosince 2000 biologicky odbouratelné průmyslové odpadní vody ze závodů spadajících do průmyslových odvětví vyjmenovaných v příloze III, které před vypuštěním do recipientu neprocházejí čistírnami městských odpadních vod, vyhovovaly před tímto vypuštěním podmínkám stanoveným předem vydanými předpisy nebo zvláštnímu povolení předem udělenému příslušným orgánem nebo jiným vhodným subjektem, a to u všech vypouštěních představujících znečištění 4 000 PE nebo vyšší.

2. Do 31. prosince 1993 stanoví příslušné orgány nebo jiné vhodné subjekty všech členských států požadavky na vypouštění takovýchto odpadních vod odpovídající povaze dotyčného průmyslu.

3. Do 31. prosince 1994 vypracuje Komise srovnání požadavků jednotlivých členských států. Toto srovnání zveřejní ve zprávě, a bude-li to nutné, předloží vhodný návrh.

Článek 14

1. Kdykoli je to vhodné, měl by být kal vznikající při čištění odpadních vod znovu použit. Způsoby zneškodňování musí minimalizovat nepříznivé účinky na životní prostředí.

2. Příslušné orgány nebo jiné vhodné subjekty zajistí, aby do 31. prosince 1998 podléhalo zneškodňování kalů z čistíren městských odpadních vod obecným pravidlům, registraci nebo povolení.

3. Členské státy zajistí, aby bylo do 31. prosince 1998 postupně zastaveno ukládání kalů do povrchových vod shazováním z lodí, vypouštěním z potrubí nebo jinými způsoby.

4. Do doby vyloučení způsobů zneškodňování podle odstavce 3 zajistí členské státy, aby bylo celkové množství toxických, neobouratelných a biologicky akumulovatelných látek v kalech ukládaných do povrchových vod předmětem povolení ke zneškodňování kalů a aby bylo postupně snižováno.

Článek 15

1. Příslušné orgány nebo jiné vhodné subjekty monitorují:

— vypouštění z čistíren městských odpadních vod, aby ověřily soulad s požadavky přílohy I B podle kontrolních postupů stanovených v příloze I D,

— množství a složení kalů ukládaných do povrchových vod.

2. Příslušné orgány nebo jiné vhodné subjekty monitorují vody, do kterých se provádí vypouštění z čistíren městských odpadních vod a přímé vypouštění popsané v článku 13 v případech, kde může být očekáván výrazný vliv na prostředí recipientu.

3. V případě vypouštění podléhajícího ustanovením článku 6 a v případě ukládání kalů do povrchových vod povedou členské státy monitorování a zpracují další příslušné studie, které ověří, že vypouštění nebo ukládání životní prostředí nepříznivě neovlivňuje.

4. Informace získané příslušnými orgány nebo jinými vhodnými subjekty podle odstavců 1, 2 a 3 si členské státy ponechají a do šesti měsíců od obdržení žádosti je poskytnou Komisi.

5. Obecné pokyny pro monitorování podle odstavců 1, 2 a 3 mohou být formulovány v souladu s postupem stanoveným v článku 18.

Článek 16

Aniž je dotčeno provádění ustanovení směrnice Rady 90/313/EHS ze dne 7. června 1990 o svobodě přístupu k informacím o životním prostředí⁽¹⁾, zajistí členské státy, aby příslušné orgány a subjekty každé dva roky zveřejnily situační zprávu o zneškodňování městských odpadních vod a kalů na svém území. Tyto zprávy předají členské státy Komisi, jakmile budou zveřejněny.

Článek 17

1. Nejpozději do 31. prosince 1993 zavedou členské státy program provádění této směrnice.

2. Nejpozději do 30. června 1994 poskytnou členské státy Komisi informace o tomto programu.

3. Bude-li to zapotřebí, poskytnou členské státy Komisi do 30. června každého druhého roku aktualizované informace podle odstavce 2.

4. Způsoby a formuláře, které mají být pro předávání informací o státních programech přijaty, budou určeny v souladu s postupem podle článku 18. Stejným postupem budou přijaty i jakékoli změny těchto způsobů a formulářů.

5. Každé dva roky vypracuje Komise přehled a vyhodnocení informací obdržených podle výše uvedených odstavců 2 a 3 a zprávu o tom zveřejní.

Článek 18

1. Komisi je nápomocen výbor složený ze zástupců členských států, kterému předsedá zástupce Komise.

2. Zástupce Komise předloží výboru návrh opatření, která mají být přijata. Výbor zaujme stanovisko k návrhu ve lhůtě, kterou může stanovit předseda podle naléhavosti věci. Stanovisko se přijímá většinou stanovenou v čl. 148 odst. 2 Smlouvy pro přijímání rozhodnutí, která má Rada přijímat na návrh Komise. Hlasům zástupců členských států ve výboru přidělena váha podle uvedeného článku. Předseda nehlasuje.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 158, 23.6.1990, s. 56.

3. a) Komise zamýšlená opatření přijme, jsou-li v souladu se stanoviskem výboru.
- b) Pokud zamýšlená opatření nejsou v souladu se stanoviskem výboru nebo pokud výbor žádné stanovisko nezaujme, předloží Komise neprodleně Radě návrh opatření, která mají být přijata. Rada se usnese kvalifikovanou většinou.

Pokud se Rada neusnese ve lhůtě do tří měsíců ode dne, kdy jí byl návrh předán, přijme navrhovaná opatření Komise, s výjimkou případů, kdy se Rada proti opatřením vysloví prostou většinou.

Článek 19

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do 30. června 1993. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

2. Tato opatření přijatá členskými státy, musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si určí členské státy.

3. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 20

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne 21. května 1991.

Za Radu

předseda

R. STEICHEN

PŘÍLOHA I

POŽADAVKY NA MĚSTSKÉ ODPADNÍ VODY

A. Stokové soustavy ⁽¹⁾

Stokové soustavy berou v úvahu požadavky čištění odpadních vod.

Projektování, výstavba a udržování stokových soustav se provádí v souladu s nejlepšími technickými znalostmi, nepřinášejí-li to nadměrné náklady, zejména pokud jde o:

- objem a charakter městských odpadních vod,
- předcházení průsakům,
- omezování znečištění recipientů v důsledku silných dešťů.

B. Vypouštění z čistíren městských odpadních vod do recipientů ⁽¹⁾

1. Čistírny městských odpadních vod mají být projektovány nebo upraveny tak, aby před vypuštěním do recipientu bylo možno odebrat reprezentativní vzorky vstupujících odpadních vod a vod vyčištěných.
2. Vypouštění z čistíren městských odpadních vod podrobené čištění podle článků 4 a 5 musí vyhovovat požadavkům uvedeným v tabulce 1.
3. Vypouštění z čistíren městských odpadních vod do citlivých oblastí podléhajících eutrofizaci, jak stanoví příloha II A písm. a), musí navíc vyhovovat požadavkům uvedeným v tabulce 2 této přílohy.
4. Přísnější požadavky, než jaké uvádí tabulka 1 nebo 2, se uplatní v případech, kde se požaduje, aby recipienty vyhovovaly jakýmkoli dalším příslušným směrnici.
5. Místo vypouštění městských odpadních vod musí být vybráno pokud možno tak, aby minimalizovalo účinky na recipient.

C. Průmyslové odpadní vody

Průmyslové odpadní vody vypouštěné do stokových soustav a čistíren městských odpadních vod musí být podrobeny předčištění, které je vyžadováno za účelem:

- ochrany zdraví obsluhy stokových soustav a čistíren,
- zajištění, že stokové soustavy, čistírny odpadních vod a související zařízení nebudou poškozeny,
- zajištění, že nebude ohrožen provoz čistíren odpadních vod a zneškodňování kalů,
- zajištění, že vypouštění z čistíren nebude nepříznivě ovlivňovat životní prostředí, nebo za účelem předcházení tomu, že recipienty nebudou vyhovovat jiným směrnici Společenství,
- zajištění, že kaly lze bezpečně zneškodňovat způsobem pro životní prostředí přijatelným.

D. Referenční metody monitorování a vyhodnocování výsledků

1. Členské státy zajistí, aby použité metody monitorování odpovídaly přinejmenším úrovni dále uvedených požadavků.

Metody alternativní k metodám uvedeným v odstavcích 2, 3 a 4 mohou být použity za předpokladu, že lze prokázat, že poskytují rovnocenné výsledky.

Členské státy předají Komisi všechny podstatné informace o použitých metodách. Jestliže Komise usoudí, že nejsou splněny podmínky uvedené v odstavcích 2, 3 a 4, předloží Radě vhodný návrh.

⁽¹⁾ Vzhledem k tomu, že v praxi není vždy možné vybudovat stokovou soustavu a čistírnu odpadních vod tak, aby bylo možno čistit všechny odpadní vody během situací, jako jsou např. neobvykle silné deště, rozhodnou členské státy o opatřeních omezujících znečištění z dešťových přívalů. Taková opatření by mohla být založena na poměrech zředování nebo kapacitách vzhledem k průtoku za suchého počasí, nebo by mohla vymezit určitý přijatelný počet přelítů za rok.

2. V přesně určeném bodě na odtoku z čistírny a je-li to třeba, také na vtoku do čistírny se budou odebírat vzorky vázané na průtok nebo 24hodinové slévané vzorky, aby bylo možné sledovat soulad s požadavky na vypouštěné odpadní vody stanovené touto směrnicí.

Je třeba používat metody správné laboratorní praxe zaměřené na minimální znehodnocení vzorků mezi jejich odebráním a rozbořem.

3. Minimální roční počet vzorků bude stanoven v závislosti na velikosti čistírny a vzorky musí být odebírány v pravidelných intervalech během celého roku:

— 2 000 až 9 999 PE: 12 vzorků během prvního roku.

Čtyři vzorky během následujících let, pokud lze prokázat, že vody během prvního roku vyhovují ustanovením směrnice; pokud jeden vzorek ze čtyř nevyhoví, musí být v následujícím roce odebráno 12 vzorků.

— 10 000 až 49 999 PE: 12 vzorků.

— 50 000 PE nebo více: 24 vzorků.

4. Vyčištěné odpadní vody se považují za vyhovující příslušným ukazatelům, pokud jejich vzorky posuzované pro každý ukazatel zvlášť prokáží soulad s příslušnými hodnotami ukazatelů následujícím způsobem:

- u ukazatelů uvedených v tabulce 1 a čl. 2 odst. 7 je nejvyšší přípustný počet vzorků, které nemusí vyhovět ukazatelům uvedeným v tabulce 1 a čl. 2 odst. 7 a vyjádřeným buď koncentrací, nebo procenty úbytku, uveden v tabulce 3;
 - u ukazatelů tabulky 1 vyjádřených koncentrací se nevyhovující vzorky odebrané za normálních provozních podmínek nesmějí odchylovat od hodnot ukazatelů o více než 100 %; u hodnot koncentrací pro nerozpuštěné látky je přípustná odchylka do 150 %;
 - u ukazatelů uvedených v tabulce 2 musí celoroční průměr všech vzorků vyhovovat u každého ukazatele příslušné hodnotě.
5. Extrémní hodnoty jakosti posuzovaných vod se nevezmou v úvahu, pokud jsou následkem neobvyklých situací, jako jsou například silné deště.

Tabulka 1: Požadavky na vypouštění z čistíren městských odpadních vod podle článků 4 a 5 této směrnice. Použijí se buď hodnoty koncentrací, nebo procenta úbytku.

Ukazatel	Koncentrace	Minimální procento úbytku ⁽¹⁾	Referenční metoda stanovení
Biochemická spotřeba kyslíku (BSK ₅ při 20 °C) bez nitrifikace ⁽²⁾	25 mg O ₂ /l	70—90 40 podle čl. 4 odst. 2	Homogenizovaný, nefiltrovaný a nevyhnilý vzorek. Stanovení rozpuštěného kyslíku před pětidenní inkubací a po ní při 20 °C ± 1 °C v naprosté tmě. Přídavek inhibitoru nitrifikace.
Chemická spotřeba kyslíku (CHSK _{Cr})	125 mg O ₂ /l	75	Homogenizovaný, nefiltrovaný a nevyhnilý vzorek dichroman draselný.
Nerozpuštěné látky	35 mg/l ⁽³⁾ 35 mg/l podle čl. 4 odst. 2 (nad 10 000 PE) 60 mg/l podle čl. 4 odst. 2 (2 000—10 000 PE)	90 ⁽³⁾ 90 dle čl. 4 odst. 2 (nad 10 000 PE) 70 dle čl. 4 odst. 2 (2 000—10 000 PE)	— Filtrace reprezentativního vzorku membránovým filtrem 0,45 µm. Sušení při 105 °C a zvážení. — Odstředění reprezentativního vzorku (po dobu nejméně pěti minut při průměrném zrychlení 2 800 až 3 200 g), sušení při 105 °C a zvážení.

⁽¹⁾ Úbytek ve vztahu k zatížení na vtoku.

⁽²⁾ Tento ukazatel lze nahradit jiným ukazatelem, a to celkovým obsahem organického uhlíku (TOC) nebo celkovou spotřebou kyslíku (TOD), pokud lze prokázat závislost mezi BSK₅ a náhradním ukazatelem.

⁽³⁾ Tento požadavek je volitelný.

Rozbory odtoků z biologických dočišťovacích nádrží se provádějí ve filtrovaných vzorcích; koncentrace nerozpuštěných látek však nesmí přesáhnout hodnotu 150 mg/l.

Tabulka 2: Požadavky na vypouštění z čistíren městských odpadních vod v citlivých oblastech vymezených podle přílohy II A písm. a), které podléhají eutrofizaci. Podle místní situace se může použít jeden nebo oba ukazatele. Použijí se hodnoty koncentrací nebo procenta úbytku.

Ukazatel	Koncentrace	Minimální procento úbytku ⁽¹⁾	Referenční metoda stanovení
Celkový fosfor	2 mg/l (10 000—100 000 PE) 1 mg/l (více než 100 000 PE)	80	Molekulární absorpční spektrofotometrie
Celkový dusík ⁽²⁾	15 mg/l (10 000—100 000 PE) 10 mg/l (10 000—100 000 PE) ⁽³⁾	70—80	Molekulární absorpční spektrofotometrie

⁽¹⁾ Úbytek ve vztahu k zatížení na vtok.

⁽²⁾ Celkovým dusíkem se rozumí součet dusíku stanoveného Kjeldahlovou metodou (organický a amoniakální dusík), dusičnanového dusíku a dusitanového dusíku.

⁽³⁾ Alternativně platí, že denní průměr nesmí překročit 20 mg N/l. Tento požadavek se vztahuje k teplotě vody vyšší nebo rovné 12 °C při provozu biologického reaktoru čistíren odpadních vod. Náhradou za tuto podmínku týkající se teploty lze použít kratší provozní dobu, která se stanoví podle místních klimatických podmínek. Tuto alternativu lze použít, pokud lze prokázat, že je splněn odstavec 1 přílohy I D.

Tabulka 3

Počet ročně odebíraných vzorků	Maximální přípustný počet nevyhovujících vzorků
4–7	1
8–16	2
17–28	3
29–40	4
41–53	5
54–67	6
68–81	7
82–95	8
96–110	9
111–125	10
126–140	11
141–155	12
156–171	13
172–187	14
188–203	15
204–219	16
220–235	17
236–251	18
252–268	19
269–284	20
285–300	21
301–317	22
318–334	23
335–350	24
351–365	25

PŘÍLOHA II

KRITÉRIA PRO VYMEZENÍ CITLIVÝCH A MÉNĚ CITLIVÝCH OBLASTÍ

A. Citlivé oblasti

Vodní útvar musí být označen jako citlivá oblast, pokud spadá do některé z následujících skupin:

- a) přírodní sladkovodní jezera, ostatní sladkovodní útvary, vody v ústích řek a pobřežní vody, které byly shledány eutrofickými nebo které se mohou v blízké budoucnosti eutrofickými stát, pokud nebudou přijata ochranná opatření.

Při uvažování o živině, která má být dalším čištěním omezena, by měly být vzaty v úvahu následující prvky:

- i) jezera a vodní toky vtékající do jezer, nádrží a uzavřených zálivů, u kterých byla zjištěna malá výměna vody, a proto v nich může docházet k akumulaci. V těchto oblastech by mělo být zahrnuto odstraňování fosforu, pokud nelze dokázat, že toto odstraňování nebude mít žádný účinek na stupeň eutrofizace. U vypouštění z velkých aglomerací se bere v úvahu také odstraňování dusíku;
- ii) ústí řek, zálivy a další pobřežní vody, u kterých byla zjištěna malá výměna vody, nebo do kterých je přiváděno velké množství živin. Vypouštění z malých aglomerací mají v těchto oblastech obvykle menší důležitost, ale u vypouštění z velkých aglomerací je nutno zahrnout odstraňování fosforu a dusíku, pokud nelze dokázat, že toto odstraňování nebude mít žádný účinek na stupeň eutrofizace;
- b) povrchové sladké vody určené k odběru pitné vody, které by mohly obsahovat vyšší koncentrace dusičnanů, než je koncentrace stanovená podle příslušných ustanovení směrnice Rady 75/440/EHS⁽¹⁾ ze dne 16. června 1975 o jakosti povrchových vod určených v členských státech k odběru pitné vody, pokud by nebyla podniknuta opatření;
- c) oblasti, kde je pro splnění směrnic Rady nutný vyšší stupeň čištění než, který je předepsán v článku 4.

B. Méně citlivé oblasti

Mořský vodní útvar nebo oblast mohou být označeny za méně citlivé oblasti, jestliže v důsledku morfologických, hydrologických nebo zvláštních hydraulických podmínek existujících v dané oblasti neovlivňuje vypouštění odpadních vod nepříznivě životní prostředí.

Pokud členské státy vyznačí méně citlivé oblasti, vezmou v úvahu riziko přenosu vypouštěného znečištění do přilehlých oblastí, kde může nepříznivě ovlivňovat životní prostředí. Členské státy se seznámí s existencí citlivých oblastí mimo území své vnitrostátní působnosti.

Při vymezení méně citlivých oblastí se vezmou v úvahu tyto prvky:

otevřené zálivy, vody v ústích řek a další pobřežní vody s dobrou výměnou vody, které nepodléhají eutrofizaci nebo vyčerpání kyslíku nebo u kterých není pravděpodobné, že by v nich mohlo k eutrofizaci nebo vyčerpání kyslíku vlivem vypouštění městských odpadních vod docházet.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 194, 25.7.1975, s. 26 ve znění směrnice 79/869/EHS (Úř. věst. L 271, 29.10.1979, s. 44).

PŘÍLOHA III

PRŮMYSLOVÁ ODVĚTVÍ

1. Zpracování mléka
 2. Výroba ovocných a zeleninových výrobků
 3. Výroba a stáčení nealkoholických nápojů
 4. Zpracování brambor
 5. Masný průmysl
 6. Pivovary
 7. Výroba alkoholu a alkoholických nápojů
 8. Výroba krmiv z rostlinných produktů
 9. Výroba želatiny a klišu z vydělaných a nevydělaných kůží a z kostí
 10. Sladovny
 11. Průmysl zpracování ryb
-